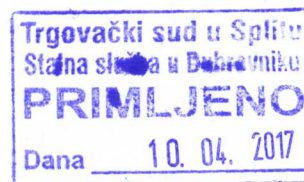

0. St-179/16

Ref. 57 PŽ-1699/2017-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice, i Maje Bilandžić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SAXUM d.o.o. za građenje, proizvodnju, trgovinu i usluge u stečaju, OIB 44100867545, Cavtat, Put od Cavtata 41, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o., OIB 57509775367, Zagreb, Mihanovićeve 3, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-179/2016-49 od 15. veljače 2017., u sjednici vijeća održanoj 20. ožujka 2017.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-179/2016-49 od 15. veljače 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim u izreci Trgovački sud u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku razriješio je dužnosti stečajnog upravitelja Maroju Stjepovića iz Zagreba (točka I. izreke), imenovao je novim stečajnim upraviteljem Antu Gabelicu iz Splita (točka II. izreke), odredio da je razriješeni stečajni upravitelj dužan predati svoje dužnosti novom stečajnom upravitelju u roku od tri dana (točka III. izreke)

U obrazloženju pobijanog rješenja sud navodi da je dosadašnji stečajni upravitelj 7. studenog 2016. sklopio izvansudsku nagodbu s Hrvojem Grandovom na temelju kojeg je stečajni dužnik obavezan isplatiti dio troškova ovrhe Hrvoju Grandovu u iznosu od 7.446,50 kn, čime bi se stvorili uvjeti za brisanje aktivne plombe Z-6218/12, slijedom čega je s računa stečajnog dužnika taj iznos plaćen Hrvoju Grandovu radi naknade troškova ovršnog postupka u kojem stečajni dužnik uopće nije stranka. Obrazloženje stečajnog upravitelja u kojem navodi da je su se tim postupkom stvorili uvjeti za prodaju nekretnina stečajnog dužnika „koja se nije mogla prodavati zbog postojeće aktivne plombe Z-6218/12“ nisu opravdani, jer je na

nekretnini upisano još jedanaest plombi za koje se ne navodi na što se odnose i je li možda neke od njih, dok se ne riješe, sprječavaju prodaju nekretnina. Ujedno, stečajni upravitelj nije obrazložio na temelju čega je izveo zaključak kako ovrha protiv jednog od suvlasnika upisanog u zemljišnim knjigama sprječava prodaju nekretnina u (su)vlasništvu stečajnog dužnika SAXUM d.o.o. u stečaju. Zato je odlučeno primjenom čl. 91. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik B2 KAPITAL d.o.o., Zagreb, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da je sud propustio navesti razloge za razrješenje stečajnog upravitelja, odnosno koju je štetu počinio stečajnim vjerovnicima sklapanjem sporazuma od 27. rujna 2016. Za sklapanje tog sporazuma stečajni upravitelj je imao suglasnost žalitelja koji je stečajni vjerovnik sa 87,25% utvrđenih tražbina i razlučni vjerovnik prvog reda. Razvidno je da je sporazum sklopljen kako bi se stvorili uvjeti za unovčenje nekretnine. Okolnost što stečajni upravitelj u podnesenom izvješću nije naveo na što se konkretno odnosi preostale upisane plombe nije opravdani razlog za njegovo razrješenje. Sud nije uzeo u obzir činjenicu da je stečajni dužnik suvlasnik predmetne nekretnine, više stambenih zgrada u niskoj roh-bow izvedbi, koje se ne mogu se prodavati dok se ne izvrši prijenos hipoteke na nekretnini u korist žalitelja koji je novi vjerovnik. Upravo zbog toga što je odredbom čl. 320. st. 2. Zakona o vlasništvu propisano da novi vjerovnik može izvršavati svoje ovlasti na temelju hipoteke, dakle voditi ovrhu i namirivati se, tek nakon što hipoteka bude upisana, sklapanje sporazuma radi rješavanja plombe Z-6218/12 je nužno i korisno, a sve druge plombe se mogu riješiti „požurnicama“. Smatra da činjenica što je stečajni dužnik na temelju spornog sporazuma platio Hrvoju Gracinu iznos od 7.446,65 kn sama za sebe ne znači da je stečajni upravitelj postupio protiv interesa stečajnih vjerovnika jer će te troškove, u konačnici, snositi žalitelj koji je razlučni vjerovnik. Stoga predlaže ovome sudu preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti ga i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje u točkama I. i II. izreke ispitano je sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud nalazi da je rješenje pravilno i zakonito.

Iz dostavljenog dijela spisa proizlazi da je stečajni upravitelj Maroje Stjepović imenovan rješenjem prvostupanjskog suda od 19. svibnja 2016. na temelju odluke skupštine vjerovnika koja je umjesto stečajnog upravitelja kojeg je imenovao sud, izabrala drugog stečajnog upravitelja primjenom čl. 105. SZ-a. Zaključkom suda od 16. studenoga 2016. sud je pozvao stečajnog upravitelja dostaviti izvješće na okolnost „plaćanja iznosa od 7.446.50 kn iz stečajne mase za troškove postupka koji se ne vode protiv stečajnog dužnika“. Iz podnesenog izvješća stečajnog upravitelja proizlazi; da je zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Dubrovniku na temelju prijedloga za ovrhu Hrvoja Grandova protiv KONEL d.o.o. poslovni broj Ovr-1230/12 zabilježio plombu poslovni broj Z-6218/12 na svim nekretninama upisanim u zk.ul. 680 k.o. Obod, pa tako i na nekretninama koje su u istom ulošku upisane na

ime stečajnog dužnika; da je od ovršnog suca „dobio informaciju“ da nekretnine u suvlasništvu stečajnog dužnika za 4967/7167 upisane u zk.ul. 680 k.o. Obod neće biti predmet unovčenja u ovršnom postupku dok zemljišnoknjižni odjel ne riješi aktivnu plombu pod brojem Z-6218/12 za što je potrebno najmanje tri godine jer postoji nekoliko drugih aktivnih plombi koje bi se trebale biti prethodno riješiti; da se u naravi radi o nekretninama na kojima je izgrađeno više stambenih zgrada u niskoj roh-bau izgrađenosti i ne mogu biti unovčene zbog postojanja aktivne plombe Z-6218/12; da su se plaćanjem iznosa od 7.446,50 kn stvorili uvjeti za brisanje aktivne plombe pod brojem Z-6218/12 sa svih nekretnina upisanih u zk.ul. 680 k.o. Oboda, pa tako i onih u suvlasništvu stečajnog dužnika; da je tako je spriječeno odugovlačenje s prodajom budući da brisanjem plombe Z-6218/12 više nema zapreke za prodaju nekretnina.

Sukladno odredbi čl. 91. st. 2. SZ-a sud može po službenoj dužnosti (ili na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika) razriješiti stečajnog upravitelja i prije isteka rokova iz čl. 91. st. 1. SZ-a ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupaju po nalogu suda.

Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je u pobijanom rješenju dao jasne i valjane razloge na okolnost opravdanosti razrješenja stečajnog upravitelja.

Naime, iz podataka u spisu proizlazi da je stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika sklopio sporazum s Hrvojem Grandovom, 27. rujna 2016. i na temelju tog sporazuma isplatio iz stečajne mase Hrvoju Grandovu iznos od 7.446,50 kn. Sklapanje sporazuma i isplatu iz stečajne mase stečajni upravitelj obrazlaže „povlačenjem prijedlog za ovrhu Hrvoja Grandova i brisanjem plombe Z-6218/12“, kako bi se što prije unovčila nekretnine u okviru ovršnog postupka. Međutim, postupanje stečajnog upravitelja ne može se opravdati razlozima koje je naveo u svom izvješću, a koji se svode na potrebu hitnog postupanja i poduzimanju radnji radi unovčenja nekretnine jer nedvojbeno proizlazi da stečajni dužnik nije bio stranka u ovršnom postupku na temelju koje je upisana ta plomba pa je nejasno zbog čega je ovrhovoditelju u tom postupku snosio troškove ovrhe. Sklapanje spornog sporazuma zbog kojeg je, u konačnici, i brisana predmetna plomba, obavljeno je kako bi žalitelj koji je razlučni vjerovnik stekao uvjete za upis svog hipotekarnog prava na namirenje u ovom stečajnom postupku, što i sam žalitelj navodi u podnesenoj žalbi. Zato je potpuno nejasno zbog čega je stečajni dužnik na temelju tog sporazuma preuzeo obvezu plaćanja troškova ovrhe.

Nadalje, stečajni upravitelj u izvješću nije naveo valjane i opravdane razloge za takvo postupanje jer iz njegovog izvješća proizlazi da je pristupio sklapanju sporazuma radi ostvarenju uvjeta za prodaju nekretnine u ovršnom postupak iako se radi o nekretnini na kojoj postoji razlučno pravo te se ta nekretnina primjenom čl. 247. st. 1. i 2. SZ-a može unovčiti samo u okviru stečajnog postupka posljedično čemu su razlozi kojima opravdava svoje postupanje radi prodaje nekretnine u ovršnom postupku neopravdani.

Stoga je, po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud pravilno i zakonito pobijanim rješenjem u točki I. izreke razriješio dužnosti stečajnog upravitelja Maroje Stjepovića.

Neosnovano žalitelj žalbom pobija i rješenje u točki II. izreke. Naime, rješenjem o razrješenju stečajnog upravitelja sud je dužan donijeti odluku o imenovanju novog stečajnog

upravitelja (čl. 91. st. 8. SZ-a), i to odgovarajućom primjenom odredbe čl. 84. SZ-a. Sukladno odredbi čl. 84. st. 1. SZ-a izbor stečajnog upravitelja obavlja se metodom slučajnog odabira s liste A stečajnih upravitelja za područje nadležnog suda, a pretpostavke i način izbora propisan je Pravilnikom o pretpostavkama i načinu izbora stečajnoga upravitelja metodom slučajnog odabira („Narodne novine“ broj 106/15). Budući da žalitelj ni ne osporava da se imenovani stečajni upravitelj nalazi na listi A stečajnih upravitelja za područje prvostupanjskog suda, pravilno je i zakonito prvostupanjski sud donio odluku o njezinom imenovanju metodom slučajnog odabira.

Izbor drugog stečajnog upravitelja u smislu odredbe čl. 84. st. 2. SZ-a predstavlja tek iznimku od pravila izbora stečajnog upravitelja iz čl. 84. st. 1. SZ-a, koju sud može primijeniti ako smatra da stečajni upravitelj izabran metodom slučajnoga odabira ne raspolaže potrebnom stručnošću ili poslovnim iskustvom potrebnim za vođenje stečajnog postupka. Primjena ove iznimke ovisi o diskrecijskoj ocjeni suda te je u slučaju njene primjene sud dužan dati valjane razloge za odstupanje od općeg pravila o izboru stečajnog upravitelja iz čl. 84. st. 1. SZ-a.

Slijedom navedenog, ovaj sud je sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio pobijano rješenje.

U Zagrebu 20. ožujka 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, v.r.

Za točnost otpravka
ovlaštení službenik

BRANKICA CURMAN